

Oikeustapauskokoelma

Asia C-175/12

Sandler AG
vastaan
Hauptzollamt Regensburg

(Finanzgericht Münchenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Tulliliitto ja yhteinen tullitariffi — Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista (AKT-valtioista) peräisin olevien tuotteiden tuontia koskeva etuusjärjestelmä — Cotonoun sopimuksen liitteessä V olevassa pöytäkirjassa 1 olevat 16 ja 32 artikla — Synteettisten kuitujen tuonti Nigeriasta Euroopan unioniin — Viejävaltion toimivaltaisten viranomaisten laatimien EUR.1-tavaratodistusten virheellisyys — Komissiolle tiedoksi toimitettua leimanäytettä vastaamaton leima — Jälkikäteen annettu todistus ja korvaava todistus — Yhteisön tullikoodeksi — 220 ja 236 artikla — Mahdollisuus soveltaa jälkikäteen etuustariffia, joka ei ollut enää voimassa palautushakemuksen jättämisaikana — Edellytykset

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 24.10.2013

1. *Euroopan unionin omat varat — Tuonti- tai vientitullien palauttaminen tai peruuttaminen — Mahdollisuus soveltaa jälkikäteen etuustariffia, joka ei ollut enää voimassa palautushakemuksen jättämisaikana — Edellytykset*

(Neuvoston asetuksen N:o 2913/92 236 artikla; komission asetuksen N:o 2454/93 889 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luettelukohta)

2. *Kansainväliset sopimukset — AKT-valtioiden ja EY:n välinen Cotonoun sopimus — AKT-valtioiden ryhmän jäsenvaltioista peräisin olevien tavaroiden tullietuuskohtelu — Viejävaltion tulliviranomaisten antama EUR.1-tavaratodistus alkuperäselvityksenä — Jälkitarkastus, jossa todistus todetaan virheelliseksi — Leima ei vastaa komissiolle toimitettua leimanäytettä — Sen hyväksyttävyyden, että tuojamaan tulliviranomaiset eivät hyväksy todistusta ja palauttavat sen tuojalle jälkikäteen annettavan todistuksen saamiseksi*

(AKT-valtioiden ja EY:n välisen Cotonoun sopimuksen liitteessä V olevassa pöytäkirjassa 1 olevan 16 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 32 artikla)

3. *Kansainväliset sopimukset — AKT-valtioiden ja EY:n välinen Cotonoun sopimus — AKT-valtioiden ryhmän jäsenvaltioista peräisin olevien tavaroiden tullietuuskohtelu — EUR.1-tavaratodistus alkuperäselvityksenä — Viejämaan viranomaisten jälkikäteen antama todistus, jossa ei ole mainintaa "annettu jälkikäteen" vaan maininta "annettu tilalle" — Tuojavaltion viranomaiset*

eivät voi kieltäytyä hyväksymästä tällaisia todistuksia — Epävarmuus kyseisen asiakirjan aitoudesta tai kyseessä olevien tuotteiden alkuperästä — Seuraukset — Tuojavaltion viranomaisten on aloitettava tarkastusmenettely

(AKT-valtioiden ja EY:n välisen Cotonoun sopimuksen liitteessä V olevassa pöytäkirjassa 1 olevan 16 artiklan 4 ja 5 kohta sekä 32 artikla)

1. Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun asetuksen N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä annetun asetuksen N:o 2454/93, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella N:o 214/2007, 889 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toista luetelmakohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä tullien palauttamista koskevalle hakemukselle silloin, jos tullietuuskohtelua on haettu ja se on myönnetty tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen yhteydessä ja jos tuojavaltion viranomaiset ovat vasta myöhemmin, tullietuusjärjestelmän voimassaoloajan päättymisen ja tavanomaisten tullien uudelleen käyttöön ottamisen jälkeen suoritetun jälkitarkastuksen yhteydessä kantaneet tullieron kolmansista maista peräisin oleviin tavaroihin sovellettavaan tulliin nähden.

Asetuksen N:o 2454/93 889 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa säädetty poikkeus tullikoodeksin 236 artiklan soveltamisesta koskee ainoastaan tilanteita, joissa tavara on luovutettu vapaaseen liikkeeseen tavanomaisella tullilla mutta jossa jälkeensä ilmenee, että asiassa olisi voitu esimerkiksi etuusjärjestelmän perusteella vedota alennettuun tulliin.

Niinpä asetuksen N:o 2454/93 889 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luetelmakohta ei voi silloin, jos etuuskohtelua on haettu ja se on myönnetty tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen yhteydessä ja jos tuojavaltion viranomaiset ovat vasta myöhemmin, etuusjärjestelmän voimassaoloajan päättymisen ja tavanomaisten tullien uudelleen käyttöönoton jälkeen suoritetun jälkitarkastuksen yhteydessä kantaneet tullieron kolmansista maista peräisin oleviin tavaroihin sovellettavaan tulliin nähden, olla esteenä mainitun erotuksen palauttamista koskevalle hakemukselle.

(ks. 36–38 kohta ja tuomiolauselman 1 kohta)

2. Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen Cotonoussa 23.6.2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen, joka hyväksyttiin yhteisön puolesta päätöksellä 2003/159, liitteessä V olevassa pöytäkirjassa 1 olevia 16 artiklan 1 kohdan b alakohdalla ja 32 artiklaa on tulkittava siten, että jos jälkitarkastuksessa ilmenee, että EUR.1-tavaratodistuksessa on leima, joka ei vastaa viejävaltion viranomaisten tiedoksi toimittamaa leimanäytettä, tuojavaltion tulliviranomaiset voivat hylätä kyseisen todistuksen ja palauttaa sen tuojalle, jotta tämä voi hankkia jälkikäteen annettavan todistuksen kyseisen pöytäkirjan 16 artiklan 1 kohdan b alakohdan perusteella, sen sijaan, että ne aloittaisivat mainitun pöytäkirjan 32 artiklan mukaisen menettelyn.

Yhtäältä menettelystä, jota tuojavaltion viranomaisten on tällaisessa tilanteessa noudatettava, on todettava, ettei pöytäkirjaan 1 sisälly mitään määräystä, jossa nimenomaisesti rajattaisiin yhtäältä kyseisen pöytäkirjan 16 artiklassa ja toisaalta sen 32 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen soveltamisalaa vaan valinta näiden kahden menettelyn välillä on tehtävä siten, että otetaan huomioon pöytäkirjassa 1 olevien sääntöjen ja selittävien huomautusten lisäksi kaikki käsiteltävän asian olosuhteet, mukaan lukien sen tosiseikasto. Toisaalta on todettava, että pöytäkirjalla, jolla vahvistetaan unionin ja kolmannen valtion välillä tehdyn sopimuksen tavaroiden alkuperää koskevat säännöt, käyttöön otettu hallinnollisen yhteistyön järjestelmä perustuu keskinäiseen luottamukseen tuojajäsenvaltioiden viranomaisten ja viejävaltion viranomaisten välillä. Tässä yhteydessä on todettava, että kumpikin mainitun pöytäkirjan 16 ja 21 artiklan mukaisista menettelyistä edellyttää viejävaltion viranomaisten myötävaikutusta, ja ainoa ero on se, ottavatko kyseisiin viranomaisiin yhteyttä tuojavaltion viranomaiset pöytäkirjassa 1 olevan 32 artiklan nojalla vai ottaako yhteyttä tuoja

pöytäkirjassa 1 olevan 16 artiklan 1 kohdan nojalla. Viejävaltion viranomaiset suorittavat myös mainitun pöytäkirjan 32 artiklan mukaiset tarkastukset EUR.1-tavaratodistusten aitouden ja tuotteiden alkuperän vahvistamiseksi.

(ks. 44, 45, 49, 50 ja 56 kohta sekä tuomiolauselman 2 kohta)

3. Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen Cotonoussa 23.6.2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen, joka hyväksyttiin yhteisön puolesta päätöksellä 2003/159, liitteessä V olevassa pöytäkirjassa 1 olevia 16 artiklan 4 ja 5 kohtaa sekä 32 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että tuojavaltion viranomaiset kieltäytyvät hyväksymästä kyseisen pöytäkirjan 16 artiklan 1 kohdan mukaisena jälkikäteen annettuna EUR.1-tavaratodistuksena sellaista EUR.1-tavaratodistusta, joka tosin on kaikkien muiden mainitun pöytäkirjan määräyksissä asetettujen edellytysten mukainen mutta jonka ”Huomautuksia”-kohdassa ei ole kyseisen määräyksen 4 kohdassa yksilöityä mainintaa ”annettu jälkikäteen” vaan maininta ”annettu tilalle”, jonka on kuitenkin tulkittava tarkoittavan sitä, että EUR.1-tavaratodistus on annettu kyseisen pöytäkirjan 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Jos kyseiset viranomaiset epäilevät kyseisen asiakirjan aitoutta tai kyseessä olevien tuotteiden alkuperää, niiden on aloitettava mainitun pöytäkirjan 32 artiklassa tarkoitettu tarkastusmenettely.

(ks. 66 kohta ja tuomiolauselman 3 kohta)